„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 200. Piątek 30. Sierpnia 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Jego Excelencya p. Namiestnik nadał opróżnione prowizoryczne dwie posady koncypistów przy magistracie lwowskim aktuaryuszom tegoż magistratu Romualdowi Łyszkowskiemu i Janowi Lidlowi. zas opróżnione trzy prowizoryczne posady aktuaryuszów konceptowym praktykantom magistratu Leonowi Dziubaniukowi, Emilianowi Tarnowskiemu i Ignacemu Romanowskiemu.

Lwów, dnia 29. sierpnia 1867.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie mianował adjunkta sądu powiatowego w Uhnowie Alfreda Rzeplińskiego i adjunkta sądu powiatowego w Rohatynie Edmunda Getzlingera samoistnymi adjunktami sądów powiatowych pierwszego dla Oleska stale, drugiego dla Nowegosioła prowizorycznie, tudzież adjunkta sądu krajowego we Lwowie Wiktora Ramskiego i adjunkta sądu obwodowego w Przemyślu Władysława Arbesbauera obudwóch samoistnymi prowizorycznymi adjunktami sądów powiatowych pierwszego dla Mikołajowa, drugiego dla Medenic, nakoniec adjunkta sądu obwodowego w Tarnopolu Zacharyasza Czuczawę i adjunkta sądu krajowego we Lwowie Wiktora Nennela adjunktami sądów powiatowych, a mianowicie pierwszego dla Rohatyna stale. drugiego dla Uhnowa prowizorycznie.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 22. sierpnia 1867.

Część nieurzędowa.

„Debatte“ pisze, że Rada państwa powinnaby rozpocząć swoje czynności najpoźniej 16. przyszłego miesiąca. Komisya konstytucyjna Rady państwa, jak już donoszono. rozpoczyna swoje obrady już 4. przyszłego miesiąca. Dowiadujemy się, że równocześnie zwołane zostaną i sejmy krajowe, ażeby zawczasu swoje budżety na r. 1868 wypracowały.

Jak się dowiaduje „Debatte“ stan rzeczy w naradach obudwu deputacyi w Wiedniu, przybiera stanowezo pomyślny kierunek. Kwestya długów państwa przyjdzie teraz pod dyskusyę. Oczekują tylko w tym względzie na przewidziane w ustawie węgierskiej daty i przedłożenia ze strony ministrów. Pan Becke zapowiedział dostarczenie tych przedłożeń na posiedzeniu w d. 27. b. m. i one były podobno przedmiotem obrady wspólnej konferencyi ministrów, która miała się odbyć pod prezydencyą Najj. Pana i skonstatować zgodność obudwu ministeryów. O tej naradzie ministrów nie ma jeszcze bliższych szczegółów, ale zdaje się być niewątpliwem, iż się odbyła z najlepszem obu stron porozumieniem.

„Debatte“ podaje następujące uzupełnienie wiadomości o zjeździe salzburgskim podane przez jednego z korespondentów wiedeńskich: Nic bardziej nie dowodzi bezwzględnie pokojowego znaczenia zjazdu monarchów w Salzburgu jak fakt następujący. Rozumie się samo przez się, że w Salzburgu mówiono także o Art. 5. pokoju pragskiego. Co do tej stypulacyi Austrya i Francya zgodziły się, aby Danii (naturalnie ze strony Francyi ponieważ Austrya nie jest w możności udzielać rady w tym względzie) udzielić przyjacielską radę, iżby odstąpiła od żądania zwrotu Düppel i Alsen, i aby przez obstawanie przy tem żądaniu nie utrudniała porozumienia się z Prusami co do zwrotu północnego Szlezwiku.

Uzupełnienie to jest wielce ważne i rzuca godne uwagi światło na charakter konferencyi salzburgskiej.

Pragska „Politik“ wyjaśnia ponownie program swojego stronnictwa. W jednym z poprzednich artykułów mówiła o organizacyi władzy wykonawczej, a mianowicie ministerstwa cislitawskiego, dzisiaj wykazuje żądania jakie ma jej stronnictwo względem reprezentacyi Czech i Morawii. Powołuje się na objawy zdań przeciwnych i nietolerancyę w kwestyach narodowych, które wystąpiły na jaw w dotychczasowych sejmach Czech i Morawii, tudzież na okoliczność, że doradcza polityka rządu natrafiła w tychże sejmach na opór, formułuje zatem następujące żądanie: „Rozwiązanie sejmów krajowych Czech i Morawii i nowe wybory wolne od wszelkiej kiej presyi rządowej są pierwszem żądaniem które się odnosi do rekonstrukcyi reprezentacyi ludu w krajach korony czeskiej.

Dalej wyjaśnia „Politik“ imieniem swego stronnictwa, że trzeba bezwarunkowo trzymać się tej myśli, że podstawa lutowej ordynacyi wyborczej upadła, zatem gdzie indziej szukać należy podstaw prawdziwej reprezentacyi ludu dla Czech i Morawii, że przeto drugie żądanie stronnictwa odnosi się do głównej osnowy ordynacyi wyborczej, która ma być prawdziwym wyrazem woli ludu.

„Politik“ oświadcza w końcu, iż nie zdaje się być na czasie rozprawianie o tym ważnym punkcie, ponieważ dopóki mówi się o koncesyach dla ludów słowiańskich a nie uznaje się, że Słowianie w Austryi są ludami równouprawnionemi, których prawa do skutku przywieść jest rządu obowiązkiem, dopóty Słowianie krajów korony czeskiej nie będą domagać się transakcyi.

Z Zary piszą. że wszystkie osoby które miały udział w wykroczeniach przy wyborach gminnych w kilku powiatach dalmatyńskich w r. 1865 i były z tego powodu skazane, zostały ułaskawione a zarazem darowano im następstwa prawne.

Pruski „Staatsanz.“ zamieszcza rozporządzenie względem konstytucyi stanów prowincyonalnych byłego król. Hanower z d. 22. sierpn. §. 1. opiewa: Terytoryum byłego królestwa Hanower stanowi prowincyę. §. 2. orzeka w sposób następujący kompetencyę sejmu prowincyonalnego: sejmowi prowincyonalnemu przysłuża pod nadzorem rządu państwa prawo uchwał w sprawach gminnych, administrowania i reprezentowania instytucyi stanów prowincyonalnych i majątków tychże. Jest on upoważnionym do przyjmowania wydatków i obowiązków w interesie prowincyi i ma uchwalać sposób wybierania tychże. Zresztą ma wszystkie te prawa i obowiązki, które posiadają stany prowincyonalne dawniejszych prowincyi państwa pruskiego. Składać sejm mają na mocy §. 3. 31 członków z większych posiadłości ziemskich, pomiędzy którymi 25 wybieralnych, i 25 członków z miast i gmin wiejskich. Inne paragrafy regulują podział deputowanych, sposób obierania, porządek obrad i uchwał, wymieniając zarazem wypadki, w których uchwały sejmowe wymagają sankcyi rządu państwa. Sejm prowincyonalny, jeżeli tylko okoliczności na to pozwolą ma się zebrać jeszcze w tym miesiącu. Rząd zajmuje się już przygotowaniem odnośnych przedłożeń. Czy pomiędzy temi znajduje się i plan organizacyjny, powątpiewa „Kreuz-Ztg.“, gdyż z powodu tego zapytywano już mężów zaufania.

Na odbytem w dniu 20. mies. bieżącego posiedzeniu publicznem dyrekcyi głównej Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Królestwie Polskiem przeczytano sprawozdanie z działań ubiegłego półrocza 1867 r. a 82 od zawiązania Towarzystwa, — z którego sprawozdania podajemy ważniejsze szczegóły: Wierzytelność Towarzystwa okresu 3 seryi 1 wynosiła w minionem półroczu rubli sr. 49,155.005, zaś seryi 2 rubli srebrem 22,686.645. Ogólna zatem wierzytelność Towarzystwa wynosiła rubli srebrem 71,841.650 i takowa zahipotekowaną jest na 204 dobrach rządowych i na 6021 dobrach prywatnych. Listów zastawnych w obiegu znajdowało się z dn. 8. (20.) lipca r. b. seryi 1 okresu 3 rs. 30,942.375, zaś seryi 2 okresu 3 rs. 18,374.925. Należność do poboru od stowarzyszonych z tytułu rat półrocznych i procentu amortyzacyjnego w minionem półroczu wynosiła 5,341.958 kop. 98, na to w ciągu półrocza wpłynęło rs. 2,423.879 kop. 54½, zalegało z dn. 1. (13.) lipca r. b. rs. 2,918.079 kop. 43½. W wykonaniu właściwych środków egzekucyjnych dla ściągnięcia zaległości, władze Towarzystwa w ubiegłem półroczu wystawiły dóbr 900 na sprzedaż publiczną. z tych dóbr 560 zapłaciło zaległość przed terminem sprzedaży, dóbr 329 oczekuje terminu dopełnić się mającej sprzedaży, zaś dóbr 11 sprzedanych zostało a mianowicie: w obrębie dyrekcyi warszawskiej dóbr 2, kaliskiej 1. radomskiej 1. kieleckiej 2, lubelskiej 1, siedleckiej 1, płockiej 3. Należność do wypłaty za listy zastawne wylosowane i kupony płatne wynosiła rs. 3,482.070 kop. 9½. na to w ubiegłem półroczu wypłacono rs. 2,391.326 kop. 19½. pozostaje do wypłaty dla niezgłaszających się po odbiór należności rs. 1.090.743 kop. 90. Fundusz, własność Towarzystwa stanowiący. w upłynionem półroczu wynosił rs. 3,020.274 kop. 64½, i takowy znajdował się 1) w kasach dyrekcyi szczegółowej gotowizną rs. 215.018 kop. 69; 2) w zastąpionym funduszu na wypłaty za listy zastawne wylosowane i kupony półroczne rs. 1,573.910 kop. 46½; 3) w listach zastawnych i likwidacyjnych. wartości imiennej rubli sr. 300.110; 4) w wartości nabytych domów na pomieszczenie władz towarzystwa rs. 560.201 kop. 13; 5) w ruchomościach rs. 37.106 kop. 95½; 6) w zaległości na dobrach procentu amortyzacyjnego i kosztów wygotowania listów zastawnych rs. 248.314 kop. 81; 7) w zaliczeniach do zwrotu rs. 85.612 kop. 59½.

„Russki Inwalid“ podaje następujący: „Okólnik głównego naczelnika północno-zachodniego kraju do gubernatorów, z dnia 27. lipca 1867 roku. Jeden z księży rzymsko-katolickich powierzonego mi kraju zaniósł do mnie w języku francuskim podanie o przyspieszenie udzielenia mu karty do wyjazdu z miasta gubernialnego na wieś dla poratowania zdrowia: podanie to nadesłanem mi zostało na tydzień przed odebraniem przedstawienia miejscowej władzy. do której proszącemu z porządku udać się należało. Z podobnemi niewłaściwemi i w obcych językach podaniami udaje się do mnie wielu z mieszkańców tutejszego kraju, a szczególniej osoby polskiego pochodzenia, a nawet pozwalają to sobie osoby, będące lub dawniej znajdujące się w służbie rządowej lub gminnej. Upraszam zatem o ogłoszenie w gubernii. przez zamieszczenie w dzienniku gubernialnym. że wszelkie podania pisane nie w rosyjskim języku, chociażby zaniesione były w przepisanym porządku i formie, pozostawione będą bez skutku. a podawane osobiście, nie będą przyjmowane; przyczem osoby. będące w służbie rządowej lub gminnej, nie wyłączając duchowieństwa rzymsko-katolickiego. w razie zaniesienia do władzy podań pisanych w obcych językach, ulegną odpowiedzialności prawnej za umyślne uchybianie rozporządzeniom rządowym.“

Podana drogą telegraficzną do publicznej wiadomości odpowiedź Cesarza Napoleona na przemowę burmistrza w Arras, jest pierwszem publicznem wynurzeniem się Cesarza Francuzów po powrocie tegoż z Salzburga. Jakkolwiek nie ściąga się ona bezpośrednio do zjazdu salzburgskiego, toż przecie powinna być w pewnym pośrednim z tymże związku pojmowaną. Zapatrując się z tego stanowiska na tę odpowiedź. przypisuje „Debatte“ wiedeńska wysokie znaczenie słowom Cesarza. Cesarz podnosi to, że tylko słabe rządy szukają wydobycia się z kłopotów wewnętrznych przez zewnętrzne zawikłania, przez co zbija stanowczo rozpowszechnione szczególniej w Prusach mniemanie, że gabinet tuileryjski usposobiony jest do najniebezpieczniejszych, awanturniczych przedsięwzięć, ażeby tylko nadać odmienny kierunek opozycyi w kraju. Mowa Cesarz staje się owszem najformalniejszem zapewnieniem pokoju. gdy kładzie nacisk na to, że nie uwłaczając chorągwi narodowej, nie potrzeba się przecież oddawać niewczesnym. jakkolwiek patryotycznym uczuciom. Oświadczenie to

nie jest niczem innem, jak zapewnieniem, że Francyi obcą jest polityka taka, któraby się kierowała zazdrością, albo drobiazgowemi motywami. Pokój, który wionie z każdego słowa Cesarza, musi wywierać we wszystkich kierunkach wpływ uspokajający.

W Paryżu odbyło się pierwsze posiedzenie stowarzyszenia, ktorego celem jest zniesienie niewolnictwa na całym świecie. Stowarzyszenie to składa się z Francuzów, Anglików, Hiszpanów i Amerykanow. Edward Labouloye prezydował temu posiedzeniu. Książe Broglie jest honorowym prezydentem a Cochin sekretarzem komitetu. Po otwarciu posiedzenia zabrał głos najprzód sekretarz Cochin, który ogłosił regulamin obrad, wypracowany przez komitet z 40 członków złożony. Komitet stawia zgromadzeniu do przyjęcia wniosek, aby zażądać od wszystkich rządów i narodów zniesienia niewolnictwa, przysłać im jako motywa wszystkie petycye i dokumenta odnośne, znajdujące się w rękach stowarzyszenia. Następnie zabierali głos inni członkowie, zdając sprawę o stanie niewolnictwa w różnych krajach. Ponieważ nie był obecnym żaden Brazylijczyk, więc w imię Brazylii zabrał głos p. Cochin. Anglicy mówili o niewolnictwie na wschodnich wybrzeżach Afryki i na indyjskim oceanie, Amerykanie o stanie niewolnictwa w Ameryce i na sąsiednich wyspach, Hiszpanie na Kubie, a Francuzi w Senegalu. Przed tem przedłożył republikański autor Chassin wniosek, który jednakże został odrzucony. Cochin utrzymywał, że komitet wypracował regulamin i dla tego nie może on pozwolić na wolną dyskusyę parlamentarną, dodał jednak, że wniosek Chassin'a przyjęty będzie do protokołu. Jeden z Anglików przemawiał w języku angielskim, poczem zabrał głos Horn. Mowca utrzymuje, że Francya nie ma wolności potrzebnej dla wolnej całkiem dyskusyi: trzeba się tedy ściśle trzymać programu. Następnie protestuje przeciwko twierdzeniu poprzedzającego mowcy, że myśl zniesienia niewolnictwa na całym świecie wyszła z Anglii. Owszem jest to idea Francyi, gdyż Francya w r. 1848 wpisała zniesienie niewolnictwa w swoją konstytucyę. Po nim mówił John Waller, towarzysz Livingstona, dowodząc, że głównem siedliskiem handlu niewolnikami nie jest Senegal, zkąd wywożono niewolników do Kuby i Brazylii, lecz przeciwna strona Afryki, prowadząca bardzo rozwinięty handel niewolnikami przez morze Czerwone z Persyą i innemi krajami Azyi. Tam trzeba główną zwrócić uwagę. W końcu wspomniał Livingstona, kilku zaszczytnemi słowami. Pewien oficer francuskiej marynarki mówił potem o stosunkach co do niewolnictwa w Senegalu. Olozaga, który nie bawi w Bayonne, był obecnym na zgromadzeniu, ale nie przemawiał. Jest on prezydentem komitetu hiszpańskiego.

Urzędowa gazeta włoska z d. 25. b. m. ogłasza dekret królewski co do wykonania ustawy względem dóbr kościelnych. Równocześnie oznajmia, że prace już dostatecznie postąpiły tak, że będzie mógł być ogłoszony dokładny spis tak inkamerowanych jak i podległych konwersyi dóbr. Ogólna wartość dóbr, które najprzod wystawione będą na licytacyę, wynosi około 150 milionów, i odpowiada tak pierwszej seryi pięcioprocentowych obligacyi, które za pomocą banku narodowego będą wydane.

„Gazetta di Firenze" z d. 24. b. m. donosi, że żandarmi papiescy na granicy otrzymali polecenie pospieszyć natychmiast do Rzymu jeżeliby garybaldyści wylądowali gdzieś na wybrzeżach Terraciny albo pod Canneto w królestwie neapolitańskiem. Z tego powodu żandarmi są ciągle w pogotowiu do drogi a w nocy biwakują na spadzistościach gór panujących nad Terraciną aby napad garybaldystów nie zaskoczył ich niespodzianie.

Urzędowe dzienniki włoskie podają prawie codziennie buletyny o Garibaldim. Buletyn „Italie" tak opiewa: Garibaldi odjechał wczoraj z Colle i zrobiwszy małą wycieczkę w okolice, udał się do wili jednego ze swoich przyjaciół pod Montepulciano. Dzisiaj jest w Chinsi. Syn jego Menotti przybył wczoraj do Florencyi. Nic die dowodzi tego, żeby jenerał odstąpił od swoich zamiarów. — W Rzymie podzielają zdanie „Italie" co do tego ostatniego punktu, a do „civ'ta cattolica" pisze d. 21. b. m. jeden z jej korespondentów z Civitavecchia: obawiają się tutaj jeszcze zawsze nie bez przyczyny, że Garibaldi zamierza napaść na terytoryum papieskie. Mówią, że z Neapolu odpłynęło 300 garibaldzistów na trzech statkach kupieckich, które zarzuciły kotwicę koło wyspy Donza, naprzeciw Terraciny, 30 mil od wybrzeży. Nie wiem ile prawdy jest w tej wieści, ale zdaje mi się, że chodzi tu podobno tylko o podstęp, aby uwagę rządu w inną stronę odwrócić. Podczas gdy tenże pilnować będzie wybrzeży, nastąpi inwazya od strony Orvieto i Viterbo, t. j. w prowincyach Campagna i Marittima. Obu tych punktów strzeże rząd, i jenerał Zappi został wysłany do Viterbo, a jenerał Curten do Terraciny.

Wiadomości o stanie rzeczy w Hiszpanii, znane już w części z telegraficznych doniesień francuskich, są zawsze jeszcze niepewne i sprzeczne. Najnowsze depesze donoszą, że Tarragona zdobyta została szturmem. Jenerał Rousset, który dowodził powstańcami, poległ na wyłomie, poczem objął dowództwo jenerał Condra. Oblężeni stracili swego Alcadę i sześciu oficerów. Po zdobyciu miasta przeszły trzy bataliony do powstańców. Marszałek Prim ma ze znacznemi siłami ruszać ku Madrytowi. Jego małżonka bawi od 9. b. m. w Paryżu. Naczelny komendant powstańców w Katalonii wydał następującą odezwę: „Katalończycy! Rozpoczynamy dzisiaj bój tym czarodziejskim okrzykiem: niech żyje wolność! Taki sam okrzyk grzmi w tej chwili w Walencyi, w Arragonii i w innych prowincyach Hiszpanii, i ze wszech stron idą waleczni Hiszpanie w bój, nie mogąc dłużej znosić przygniatającego ich jarzma. Do broni Katalończycy! Wasze niedostępne góry, wasze rwące, dzikie strumienie górskie robią was niezwyciężonymi. Tylko cokolwiek woli i natężenia, a zwycięztwo uwieńczy ofiary! Ratujmy ojczyznę z tego upadku i poniżenia w jakiem się znajduje! Niechaj żyje wolność i zwierzchność narodu!" Podpisano Juan Contreras. Paryski korespondent do „Times", opisuje dotychczasowy bieg rzeczy opierając się na dokładnych doniesieniach w następujący sposób: Jenerał Contreras przebił się z garstką zbrojnych ludzi z Francyi do Katalonii. Zaraz na granicy połączyła się z nim straż celna hiszpańska. Cała jego siła wynosi zaledwie kilka set zbrojnych. Jenerał Pierrad przeszedł granicę Arragonii przez przesmyk pod Confranc, a i z nim połączyło się 4 do 600 żołnierzy granicznych. Jego banda ma liczyć przeszło 1000 ludzi. Równocześnie pojawił się pod Tarragoną Lagonera, który dotąd znany był lepiej jako polit k niż jako żołnierz. Zebrał on około siebie kilkaset uzbrojonych chłopów i z tymi stoczył z garnizonem Reus, złożonym z 5 kompanii wojska szczęśliwą utarczkę. Wojsko, które zrobiło było przeciw niemu wycieczkę, musiało się cofnąć. Wiadomość o tem zwycięztwie wywołała wielki ruch w Barcelonie; w Sabadell, w Tarroso i innych miastach fabrycznych podnosi głowę rewolucya. Jenerał Pezuela, komendant Barcelony, wyprawił cały swój garnizon do tych miast zaburzonych i zatrzymał tylko 15 kompanii do obsadzenia Monjuich i dwóch innych fortów. Nie obawiał się bowiem, żeby powstańcy atakowali jego fortyfikacye, gdyż odstraszały ich jego bateryе i pogróżka, że każe bombardować miasto. Taka była aż dotąd sytuacya podług najautentyczniejszych doniesień. Żaden z oddziałów powstańczych nie został dotąd ani pobitym, ani zagranicę wypartym, jak mylnie donosiły niektóre dzienniki paryskie.

Donoszono już przed kilkoma dniami, że w Cetynii odkryto sprzysiężenie. Teraz dowiaduje się „N. Fr. Pr." o następujących odnoszących się do tego szczegółach: W czasie ostatniej niebytności księcia czarnogórskiego, gdy tenże bawił w Paryżu, obiegał w Montenegro manifest komitetu narodowego serbskiego, który w imieniu Czarnogórców prosi księcia serbskiego, aby Czarnogórę wcielił do Serbii i dla niezwłocznego przeprowadzenia tego wcielenia, aby wysłał patryotycznego komisarza, któryby wraz z mężami zaufania administrował Czarnogórę, aż pokąd tam nie będzie mogła być zaprowadzona podobna administracya jak w Serbii. O tym manifeście dowiedział się Książę powracając z Paryża w Wiedniu. Pospieszył więc niezwłocznie z ojcem swoim, zmarłym już obecnie Mirko Petrowicz, i z teściem do stolicy swojej i kazał niezwłocznie trzech rozsiewaczy tego manifestu powiesić, czwarty zaś, główny agitator, umknął za granicę.

Depesze ze Wschodu donoszą o różnych utarczkach i zatargach marynarki tureckiej z okrętami greckiemi. W obecnych okolicznościach zatargi te łatwo mogą przybrać charakter groźnych zawikłań. Wiadomo, że rząd tymczasowy kreteński, dotychczas nie uznany przez żadne mocarstwo, wydał listy korsarskie różnym statkom greckim i innym, a nawet ustanowił dla nich osobną banderę: czerwony krzyż na białym polu. W sferach handlowych austryackich są z tego powodu bardzo niespokojni, i żądają, by mocarstwa morskie poleciły swym marynarkom wojennym chwytanie tych korsarzy, gwałcących pokój na morzu. Na wielu wyspach morza greckiego stary duch korsarski jest jeszcze bardzo żywy, i rozboje morskie mogą przybrać niepokojące rozmiary. W ostatnich latach pomimo normalnego stanu rzeczy często zdarzały się takie rozboje: wiadomo także z wojny o niepodległość grecką, że korsarze nie szanowali okrętów kupieckich państw neutralnych, i między innemi chwytali statki handlowe austryackie. Marynarka handlowa austryacka jest najliczniejszą na wodach wschodnich, a przeto i najbardziej zagrożoną przez korsarzy greckich. Ta okoliczność w połączeniu z wzrastającem wrzeniem ludności greckiej w miastach portowych na Wschodzie, mogącem łatwo wywołać groźne starcia i zawikłania, skłoniła rząd austryacki do wysłania na wody greckie eskadry, która dotychczas krążyła na wodach dalmackich. Eskadra ta złożona z pięciu fregat śrubowych i kilku kanonierek połączyć się ma z ośmiu fregatami pancernemi, i wspólnie działać stosownie do rozkazów, jakie wysłane będą z Wiednia.

Kronika.

(Stypendya dla malarzy.) Gazeta wiedeńska ogłasza poczet malarzy, którzy przez powołaną do tego celu komisyę ministeryalną przedstawieni zostali jako najgodniejsi do otrzymania stypendyów lub poleceń wykonania pewnych dzieł. Pomiędzy przedstawionymi do stypendyów czytamy z przyjemnością nazwiska malarzy historycznych p. Wilhelma Leopolskiego, bawiącego obecnie we Lwowie i p. Jana Matejki z Krakowa.

(Wypadki miejscowe.) D. 27. b. m. na pogrzebie obywatela tutejszego Michała Dąbrowskiego, żona zmarłego postępując za trumną upadła nagle i skonała. Wszelki ratunek okazał się bezskutecznym.

(Za spokój duszy ś. p. Cesarza Mexyk. Maxymiliana) odprawione zostały d. 27. b. m. uroczyste nabożeństwa żałobne w kościołach parafialnych obrz. łac. w Skałacie z udziałem duchowieństwa obrz. gr. kt i w Husiatynie, w obu miejscach w obecności władz miejscowych i z licznym udziałem ludności.

(Nieszczęsne wypadki.) W Uszni w pow. złoczowskim d. 26. b. m. włościanin Jacko Graniczka wpadł pod wóz naładowany drzewem, który się na niego obalił i poniósł śmierć. W Dolinie d. 27. b. m. mieszczanin Antoni Jurewicz w paroxyzmie obłąkania wskoczył do studni i utonął

(Pożary.) W Mikołajowie w pow. bobreckim d. 21. b. m. spaliły się 3 domy, jeden z budynkami gospodarskiemi; szkoda wynosi 852 złr. przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Jabłonce niżnej w pow. Turka dnia 23. b. m. w nocy spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 400 złr., ogień miał być podłożony. W Zbarażu d. 25. b. m. spaliły się 3 domy, z tych jeden zaasekurowany, szkoda wynosi 800 złr., przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

W Wolicy w pow. żydaczowskim d. 26. b. m. spaliły się 4 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i całym tegorocznym zbiorem, szkoda wynosi 2000 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 29. sierpnia.

Effekta: Akcye kol. galic. Kar. Ludw. 218. Banku hypot. gal. 80. Listy zastawne galic. 79.30.—79.70. Obligi indemnizacyjne galic. 66.40. Obligacye pierw. kolei galic. Karola Ludw. II. emisyi 95. Pruskie bilety kasowe 1.85. Towary: Para pszenicy (170 ℔) i żyta (160 ℔) na październik 16.50. Kmin 100 ℔ 20.50.

Lwów, 29. sierpnia. Na dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 6 złr. 11 c., żyta (80 ℔) 3 złr. 26 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 23 c., owsa (52 ℔) 1 złr. 40 c., hreczki 3 złr. 15 c., ziemniaków 1 złr. 21 c., cetnar siana 87 c., słomy 79 c., sąg drzewa bukowego 9 złr. 95 c., sosnowego 7 złr. 60 c.

Wiedeń, 27. sierpnia. (Targ na woły). Na wczorajszym targu było 1533 wołów węgierskich, 1606 galicyjskich, 66 krajowych. Z tych zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1554 sztuk, rzeźnicy z prowincyi 1141 sztuk, po za obrębem targu kupiono 23 sztuk: niesprzedanych odeszło na prowincyę 497 sztuk. Płacono za wołu ważącego 455 do 660 ℔ 132 złr. 50 c. do 195 złr., za cetnar 26 złr. 50 c. do 29 złr 50 c.

(Olej skalny w Austryi.) Z przedstawionych sprawozdań wiedeńskiej izby handlowej co do wyzysku oleju skalnego w państwie austryackiem, okazuje się, że najobfitsze źródła tego produktu posiada Galicya. Czarny olej ziemny znajduje się szczególnie w niższej Austryi około Gaming i Erlaf; nafta w Salzburgu; smoła ziemna w Karyntyi i Kroacyi pod Peklenicą, nad rz. Mur i w Pograniczu wojskowem; w Czechach. Morawii i Dalmacyi są także źródła nafty i smoły ziemnej. Najważniejsze wszakże źródła nafty, jak wyżej wspomnieliśmy, znajdują się w wschodniej Galicyi, z tych znaczniejsze: w Borysławiu, Starni, Dźwiniaczach, Mołodkowie, Sołotwinie i Rybnie. Roczna produkcya dochodzi 162.735 cetn. oleju i 45.000 cetn. wosku ziemnego. Liczba ta wprawdzie jest niedokładną; wielu bowiem drobnych posiadaczy ziemskich wydobywają naftę na swoich własnych gruntach, ilość zaś jej trudną jest do oznaczenia. Ta strona Galicyi posiada 36 rafineryi oleju ziemnego i wosku, 30 destylarni nafty, 2 fabryki świec parafinowych i 4 zakłady świec i oleju skalnego. Zakłady te dostarczają rocznie: 10.150 cetn. świec parafinowych, 96.229 cetn. nafty, oleju skalnego, benziny, asfaltu, 7000 cetn. oleju w niskim gatunku i 6600 cetn. smaru. Izba handlowa lwowska podaje wartość ogólnej produkcyi na 1,602.000 złr. Wyzysku oleju ziemnego zachodniej Galicyi i innych prowincyi austryackich rzeczone sprawozdanie nie obejmuje.

Ostatnia poczta.

Paryż, 28. sierpnia. „Monitor wieczorny" podaje odpowiedź Cesarza na przemowę mera w Lille, która opiewa jak następuje: Gdy przed wieloma laty zwiedzałem departament du Nord, wszystko uśmiechało się moim życzeniom. Właśnie wówczas poślubiłem był Cesarzowę, i mogę powiedzieć, że poślubiłem był i Francyę w obec ośmiu milionów świadków. Porządek został przywrócony, namiętności polityczne ucichły się, postrzegłem, że nadchodzi dla kraju nowa era wielkości i szczęścia; wewnątrz zgoda wszystkich dobrych obywateli zapowiadała pokojowe panowanie wolności, na zewnątrz sławna nasza chorągiew brała w obronę wszelką sprawę słuszności i cywilizacyi. Od czternastu lat urzeczywistniło się wiele moich nadziei i uczynione zostały wielkie postępy; jednak i czarne punkty zaciemniły nasz horyzont. Ale jak mię szczęście nie zaślepiło, tak i przemijające nieszczęścia nie pozbawią mię odwagi; i jakżeż mógłbym tracić odwagę, gdy od jednego końca Francyi do drugiego widzę lud witający z takim zapałem Cesarzowę i mnie, i wspominający także ciągle imię mojego syna.

Dzisiaj przybywam nie tylko dlatego, aby w stolicy starożytnej Flandryi obchodzić sławną rocznicę, ale oraz aby zbadać wasze potrzeby, odwagę jednych podnieść, zaufanie wszystkich umocnić, i zadać sobie pracę polepszyć dobrobyt tego wielkiego departamentu przez wyszukanie środków do jeszcze większego rozwoju rolnictwa, przemysłu i handlu. Będziecie mię wspierać w tem szlachetnem usiłowaniu, ale nie zapomnicie, że pierwszym warunkiem pomyślności narodu takiego jak nasz jest, aby miano przeświadczenie o własnej sile, aby nie tracono odwagi w skutek urojenia, i aby liczono na mądrość i patryotyzm rządu. Cesarzowa wzruszona jest uczuciami, które jej wyrażacie, i łączy się ze mną, aby wam podziękować za serdeczne i gorące przyjęcie.

Konstantynopol, 28. sierpnia. W Teheranie panuje cholera od dni 4. Codziennie zapada 150 osób, a umiera 60.

Wicekról Egiptu daje dziś dla Sultana wielki obiad w pałacu Emirchan wspaniale oświetlonym.

(Telegram „Czasu".)

Paryż, 28. sierpnia. Dzisiejsza „La France" z powodu dziennikarstwa pruskiego umieszcza artykuł pod napisem: „Umiarkowanie", w którym mówi: Nie w Paryżu, nie Wiedniu, lecz w Berlinie trzeba doradzać umiarkowanie. Pokój pragski powinien być szanowany; jeżeli się go jednak depcze nogami, jeżeli nowe zaczepki do nowych poprowadzą zawikłań, kto zasługuje na potępienie: czy ten kto żąda, aby szanowano traktaty, lub ten kto je narusza? czy ten kto się na nie targa, lub kto ich broni?

Paryż, 28. sierpnia wieczór. Dzisiejszy „Monitor wieczorny" pisze: Rząd otrzymał od posła swego w Mexyku Dano, telegram z Florydy z 22. sierpnia donoszący o przybyciu jego w ostatnich dniach tego tygodnia. „Monitor" pisze dalej: Zjazd salzburgski daleki od tego, aby stawał się przedmiotem obaw i niepokojów, winien być raczej uważany, iż daje nową rękojmię pokoju europejskiego. Obaj monarchowie, których politykę ożywiają tylko idee umiarkowania, czuli się szczęśliwymi mogąc wymienić między sobą dowody poważania i sympatyi, które odpowiadają osobistym ich skłonnościom jak i uczuciom ich poddanych. „La France" utrzymuje, iż stosunki między Francyą a Włochami nigdy nie przestały być najserdeczniejszemi. O odwołaniu Malareta z Florencyi i zastąpieniu go innym posłem nie było nigdy mowy. — Cesarstwo francuscy opuścili Lille i przybyli do Dunkierki o godz. 2. min. 25 po południu. „L'Etendard" mówi: Rząd przygotował depeszę okólną do poselstw za granicą, której celem określić bieg myśli jego i język pod wz[illegible]dem spotkania w Salzburgu. — „Le Temps" m[illegible], [illegible]powstanie hiszpańskie wzmaga się. Siły rokoszan mają wynosić 18.000 ludzi. Miasto fabryczne Beja powstało (zapewne Bejar w prowincyi Salamanca, gdyż Beja leży w Portugalii.)

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29 sierpnia.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski Wład., z Dziewiętnik. — Kownacki Antoni, z Czerńca. — Madan Seweryn, z Polski.

Hotel europejski: Aywas Narc., z Wiśnicza. — Broniewski Ant., z Zgórska. — Grochowski Ant., z Lipska. — Kapri Jerzy, z Bukowiny. — Malczewski Julius, z Lipiec górnych. — Wilczyński Włodz., z Nowegosioła.

Hotel angielski: Dąbrowski Maryan, z Podhorec. — Hubicki Karol, z Ożydowa. — Jasiński Franciszek, z Zahajpola Obertyński Zdzisław, ze Stronibab. — Frühling Alex., adw., z Tarnopola.

Pod Nr. 514⁴/₄: Krzyżanowski Alexander, z Posady sanockiej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29 sierpnia.

PP. Ks. Czetwertyński Kalixt, do Rosyi. — Ks. Lubomirski Adam, do Krakowca. — Hr. Golejewski Ant., do Harasymowa. — Chłapowski Kaz., do Poznania. — Janocha Ant., do Strzyleczy. — Kapiszewski F., do Kobylnicy. — Keplicz M., do Artasowa. — Podhorodeński E. i Umanet. T., do Rosyi. — Vassenkeo Dominik, do Siedmiogrodu. — Winnicki Tytus, do Nadyczy. — Hostoński Herman, c. k. porucznik, do Neusatz. — Hr. Dzieduszycki Alf., do Stryja. — Wroczyński Leop., do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.53	+ 13.8	82.7	zach. sł.	0
2. god. po poł.	327.55	+ 21.6	60.2	„ „	4
10. god. wiecz.	328.11	+ 14.8	83.1	„ „	8

Po południu błyskawice z grzmotem i deszczem 1.[illegible]00.

TEATR.

Dziś: (jutro przedst. niem.) „Dinorah, oder die Wallfahrt nach Ploermel," wielka opera w 5 aktach. Trzeci występ p. Orgeni z Berlina.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 29. sierpnia

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	84	5	93
Dukat cesarski	„	5	90	5	98
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	14	10	29
Rubel srebrny rosyjski	„	1	89	1	92
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	71
Talar pruski	„	1	83	1	86
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		79	35	79	60
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		82	70	83	45
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		66	60	67	25
Pożyczka narodowa (bez kuponów)		66	37	67	30
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		216	67	219	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		173	50	176	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27 sierpnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 70	66 90
od kwiet. do października po 5%	66 70	66 90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74 –	75 –
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 50	81 –
Metaliki po 5%	57 70	57 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139 75	140.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 25	140 –
Przez. do wyl. z r. 1854	73.50	74.–
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 60	84 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88 25	88.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77 70	78.90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.–	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.–	90 –
Czech	89.50	90 –
Węgier	70 –	70 50
Galicyi	66 25	67 –
Siedmiogrodu	64 –	64 50
Bukowiny	64 –	65 –
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 –

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	690.–	691.–
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181 50	181 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	609 –	611.–
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 75	106 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1702.–	1707.–
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	238 80	239 –
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	188 25	188 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139.50	140 –
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	217	217 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 –	174 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	489 –	490.–

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 80	93.–
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78 50	79 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89.50	90 50
detto (renta) po 6%	–.–	–.–
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106 –	107.–

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 50	95.–
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.–	99 25

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 50	127 –
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	84.50	85.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.–	119.–
„ „ po 50 zł. w. a.	53.–	55.–
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 –	24.–
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.–	97.–
Salma „ 40 „ „	29.–	29.50
Palffego „ 40 „ „	24.75	25.25
Clarego „ 40 „ „	24.–	25.–
St. Genois „ 40 „ „	23.25	23.75
Windischgrätza 20 „ „	17.–	18.–
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.–	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.–	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	104 80	104 80
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	104 25	104 50
Berlin za 100 tal.	–.–	–.–
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	104 40	104 60
Hamburg za 100 M. B.	92 15	92.35
Londyn za 10 ft. szt.	125 20	125 40
Paryż za 100 fr.	49 55	49.60

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.95	5.97
detto. pełnej wagi	5.95	5 97
Korona	– –	–.–
20frankówka	9.98	9.99
Rosyjski imperyał	10.25	10 30
Talar związkowy	1.83½	1.84
Srebro	122.50	123 –
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 33⁷/₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29 sierpnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	80
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	66	70
Losy z 1860 roku	84	40
Akcye banku wiedeńskiego	688	—
„ „ kredytowego	180	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	125	—
Srebro	122	—
„ towarem	—	–
Dukat pojedyńczy	5	94

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1722) **Edict.** (1)

Nr. 45984. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Schame Langenas hiemit bekannt gemacht, daß Saul Chuwes, Geschäftsmann in Lemberg, wider ihn unterm 12. August 1867 Z. 45984 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 400 fl. ö. W. überreichte, worüber gleichzeitig der Zahlungsauftrag erlassen wurde. — Da der Wohnort des Belangten Schame Langenas unbekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der hierortige Hr. Landesadvocat Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gregorowicz zum Curator bestellt, und dem Ersteren die obige Zalungsauflage zugestellt. Wovon Schame Langenas mit vorstehendem Edicte verständigt wird.

Lemberg, am 21. August 1867.

(1742) **Edict.** (1)

Nro. 2710. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Monasterzyska werden in Folge Gesuches der Herrschaft Monasterzyska de pr. 11. Juli 1867 Z. 2160 um Amortisirung der ihr in Verlust gerathenen Quittung der k. k. Tabakfabrick zu Monasterzyska ddto. 20ten Jänner 1866 Nr. 5, Haupt-Depositen-Empfangs-Journal Art. 3 „über die aus Anlaß der von Seiten jener Herrschaft übernommenen Lieferung des Schrenzpapiers dahin geleistete Caution von 1000 fl. C. M. in einer Grundentlastungs-Obligation und 40 fl. öst. Währ. im Baaren", — alle diejenigen, welche diese Quittung in Händen haben dürften, hiemit aufgefordert, dieselbe binnen einem Jahre bei diesem k. k. Bezirksgerichte um so sicherer vorzubringen, als sonst diese Urkunde für null und nichtig, und deren rechtliche Wirkung gegen den Aussteller für erloschen erklärt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Monasterzyska, am 19. August 1867.

(1743) **Lizitazions-Ankündigung.** (1)

Nr. 28719. Bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Dobromil wird an den unten angesetzten Tagen während der gewöhnlichen Amtsstunden die öffentliche Licitation zur Verpachtung des herrschaftlichen ausschließlichen Branntwein-, Meth- und Bier-Erzeugungs- und Ausschankrechtes in den nachbenannten Pachtsectionen für die Zeit vom 1ten November 1867 bis Ende October 1870 abgehalten werden, und zwar:

Pacht-Section Nr.	Enthaltend: Das ausschließliche Branntwein-, Bier- und Meth-Erzeugungs- und Ausschankrecht in der Ortschaft	Wirthshäuser Anzahl	Grundstücke Joch	Grundstücke Klafter	Ausrufspreis des jährlichen Pachtzinses in öst. W. fl.	kr.	Zu erlegendes Vadium in öst. Währ. fl.	kr.	Tag der Licitation
I.	Lacko	2	5	774	850	—	85	—	Am 10ten September 1867.
II.	Kniażpol und Kropiwnik	1	34	521	710	—	71	—	
III.	Paportno und Sopotnik	1	30	1380	500	—	50	—	
IV.	Pietnica, Rosenberg und Tarnawa	1	24	332	500	—	50	—	
V.	Polana	1	30	146	150	—	15	—	
VI.	Michowa und Wełykie	1	34	1263	400	—	40	—	
VII.	Kwaszenina	1	10	159	400	—	40	—	
VIII.	Arłamów	1	10	1195	180	—	18	—	
IX.	Leszczyny	1	6	1019	250	—	25	—	
X.	Makowa sammt Colonie	1	34	971	200	—	20	—	
XI.	Hujsko und Falkenberg	1	2	342	300	—	30	—	Am 11ten September 1867.
XII.	Starzawa	1	92	689	650	—	65	—	
XIII.	Łopusznica, Łopuszanka und Kałyna	2	65	552	340	—	34	—	
XIV.	Smereczna mit Prinzenthal	1	13	686	80	—	8	—	
XV.	Smolnica und Rudawka	—	13	1295	300	—	30	—	
XVI.	Nanowa, Stebnik und Steinfels	—	41	808	100	—	10	—	
XVII.	Krościenko, Wolica und Obersdorf	2	40	922	500	—	50	—	
XVIII.	Liskowate	1	24	1357	251	—	25	—	
XIX.	Berehy, Siegenthal und Łodyna	2	70	1182	400	—	40	—	
XX.	Bandrow sammt Colonie	1	6	650	200	—	20	—	
	in concreto alle 20 Sectionen	22	593	243	7261	—	726	—	12. September 1867

Schriftliche Offerten können bis einschließlich 9. September 1867 sechs Uhr Abends beim Vorsteher des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes in Dobromil überreicht werden. Die näheren Licitationsbedigungen können bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Dobromil eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 16. August 1867.

(1748) **Edict.** (1)

Nro. 26222. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit unter Bezugnahme auf das kundgemachte Edict vom 24. December 1866 Z. 60457 öffentlich bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der von Catharine Ludwig ersiegten Wechselsumme 10.000 fl. öst. W. sammt 6% vom 9. April 1861 laufenden Zinsen, den bereits zugesprochenen Gerichtskosten 6 fl., 6 fl. 59 kr., 8 fl. 68 kr., Abschätzungskosten 12 fl. 50 kr., 15 fl., 15 fl. und 34 fl. 7 kr. öst. W., endlich den gegenwärtig mit 3 fl. öst. W. zuerkannten Executionskosten die executive Versteigerung ⅓ Theils der dem Franz Hinkenikel gehörigen Realität Nro. 426¾ in Lemberg bewilligt wurde, welche in einem einzigen Termine und zwar am 31. October 1867 um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Landesgerichte wird abgehalten und bei welchem dieses Realitätsdrittel auch unter dem Schätzungswerthe und Ausrufspreise um was immer für einen Preis verkauft werden wird.

Zum Ausrufspreise wurde die Summe 11.069 fl. 19⅓ kr. öst. W., als Vadium die Summe von 500 fl. öst. W. bestimmt.

Hievon werden die Streittheile so wie auch sämmtliche Hypothekargläubiger, so wie jene, denen der vorliegende Bescheid nicht gehörig oder gar nicht zugestellt werden sollte, oder welche erst nach dem 16 September 1866 in die Stadttafel gelangen sollten, durch den Curator Hrn. Dr. Malinowski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kratter und mittelst Edict verständigt.

Lemberg, am 17. Juli 1867.

Edykt.

Nr. 26222. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie odnośnie do edyktu ogłoszonego z dnia 24. grudnia 1866 do L. 60457 podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w celu przymusowego ściągnięcia wywalczonej kwoty wekslowej 10.000 złr. w. a. z odsetkami 6% od 9. kwietnia 1861 bieżącemi, przyznanemi kosztami 6 złr., 6 złr. 59 c., 8 złr. 68 c., kosztami oszacowania 12 złr. 50 c., 15 złr., 15 złr. i 34 złr. 7 c., nareszcie kosztów niniejszem w kwocie 3 złr. w. a. przyznanych. dozwala się publiczna sprzedaż przymusowa jednej trzeciej części realności pod L. 426¾ we Lwowie położonej, Franciszka Hinkenikl własnej. która to sprzedaż przymusowa tylko w jednym terminie, t. j. dnia 31. października 1867 o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą będzie, przy którym wspomniona część realności także niżej ceny szacunkowej i wywołania za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania została ustanowioną na 11.069 zł. 19⅓ c. w. a., zaś złożyć się mające wadyum na 500 złr. w. a.

O czem się obie strony, niemniej też wszystkich wierzycieli hypotecznych. wreszcie tych wszystkich, którymby dotycząca uchwała sprzedaż dozwalająca albo nie należycie, albo też wcale nie była doręczona, lub którzyby po 16. wrześniu 1866 do tabuli weszli, przez kuratora dla nich w osobie pana adwokata Malinowskiego z substytucyą p. adwokata Krattera ustanowionego i przez edykta zawiadamia.

Lwów, dnia 17. lipca 1867.

(1744) **Kundmachung** (1)

der k. k. galiz. Finanz-Landes-Direction.

Nr. 29681. Im Grunde hohen Finanzministerial-Erlasses vom 2. August 1867 Z. 30780 werden die Verhandlungen zur Sicherstellung des Ertrages der allgemeinen Verzehrungssteuer von Wein, Weinmost, Obstmost und Fleisch mittelst Abfindung und Pachtung für das Jahr 1868 in derselben Weise vorgenommen werden, wie dieses bezüglich der gleichen Verhandlung für das Jahr 1867 stattgefunden hat.

Dies wird mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß diejenigen Parteien, welche sich mit dem Verschleiße steuerbarer Getränke oder mit steuerpflichtigen Viehschlachtungen zur Ausschrotung des Fleisches, zum Handel mit abgestochenem Vieh- oder zum Wirthshausbedarfe befaßen, nach §. 10. des Kreisschreibens des galiz. k. k. Landes-Guberniums vom 5. Juli 1829 Z. 5039 um Ertheilung des gefällsämtlichen Erlaubnißscheines zum Betriebe ihrer Unternehmung bei der betreffenden k. k. Finanz-Bezirks-Direction anzusuchen haben.

Lemberg, am 13. August 1867.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu dla Galicyi.

Nr. 29681. W skutek rozporządzenia wys. c. k. Ministeryum skarbu z dnia 2. sierpnia 1867 L. 30780 rozpoczną się układy celem zabezpieczenia dochodu z ogólnego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego, moszczu owocowego i mięsa w drodze ugody i wydzierżawienia na r. 1868 w taki sam sposób, jak to miało miejsce względem takich układów na rok 1867.

To podaje się do powszechnej wiadomości z tą uwagą, że strony, zajmujące się sprzedażą napojów podległych opłacie podatków, lub też podlegającą opłacie podatku rzezią bydła na szrotowanie mięsa, na handel bydłem zakłutem, lub na potrzebę domów gospodnich, obowiązane są w myśl §. 10. okólnika c. k. krajowego Gubernium galicyjskiego z 5. lipca 1829 L. 5039 prosić u dotyczącej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu o udzielenie konsensu urzędu dochodowego do prowadzenia swego przedsiębiorstwa.

Lwów, dnia 13. sierpnia 1867.

(1724) **Edict.** (1)

Nro. 748. Vom k. k. Peczeniżyner Bezirksgerichte wird mittelst des gegenwärtigen Edicts bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der dem Alter Gugik gebührenden Forderung pr 104 fl. 22 kr., Gerichts- und Executionskosten pr. 9 fl. 24 kr., 3 fl. 97 kr. und 7 fl. 86 kr. die öffentliche Feilbietung der in Kluczow wielki sub CNr. 272 gelegenen Realität, dann mehrerer Stück Horn- und Wollvieh im Schätzungswerthe von 267 fl. öst. W. in drei Terminen: am 19. September, am 17. October und am 19. November 1867, um 10 Uhr Vormittags bei dem k. k. Bezirksgerichte vorgenommen und daß diese Realität bei dem ersten und zweiten Termine nur über oder wenigstens um den Schätzungswerth, am dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Kauflustigen bleibt es unbenommen, den Schätzungsact sowie die übrigen Licitationsbedingnisse hiergerichts einzusehen oder in Abschrift zu beheben.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Peczeniżyn, am 12. August 1867.

(1734) **Edykt.** (1)

Nr. 23713. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Ostrowskiego, że w skutek prośby p. Dominika Krzysztofowicza uchwałą c. k. sądu krajowego z dnia 7. września 1866 do L. 47471 wykreślenie zanotowanej w stanie biernym dóbr Pietrycze Dom. 330 pag. 87 n. 49 on. uchwały. którą prośbie p. Józefa Ostrowskiego o intabulacyę lub prenotacyę obowiązku p. Józefa Krzysztofowicza płacenia za dobra Jezierzany czynszu dzierżawnego w kwocie 3251 złr. i 1150 złr. m. k. odmówiono, pozwolonem zostało, tudzież że dla p. Józefa Ostrowskiego z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego p. adwokata Dr. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dr. Pfeiffera w celu doręczenia mu powyższej uchwały ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. maja 1867.

(1732) **Edykt.** (1)

Nr. 1574. C. k. sąd powiatowy w Grybowie czyni wiadomo, iż na dniu 15tym miesiąca maja 1852 roku zmarł gospodarz gruntowy Filo (Filip) Rajda w Binczarowej, nie pozostawiwszy ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi niewiadome jest życie i pobyt najstarszego syna i prawego spadkobiercy Mitra (Demetra) Rajdy, który ostatnią razą przed ośmiu laty udał się do Węgier, przeto wzywa się jego, ażeby w przeciągu roku jednego zgłosił się w sądzie tutejszym i oświadczenie do spadku po ojcu wniósł, inaczej bowiem spadek z dziedzicami zgłaszającemi się i kuratorem Semanem (Szymonem) Rajdą dla niego ustanowionym przeprowadzonym zostanie.

Grybów. dnia 20. sierpnia 1867.

(1738) **Uwiadomienie.** (1)

Nr. 7793. C. k. sąd obwodowy złoczowski jako handlowy niniejszem pp. Romanowi i Petroneli Heggenbergerom wiadomo czyni, że przeciw nim p. Majer Rappaport pod dn. 12. sierpnia 1867 l. 7793 pozew o zapłatę sumy 30 złr. w. a. z. p. n. wytoczył, na który uchwałą z dnia 14. sierpnia 1867 do l. 7793 przeciw obom pozwanym wexlowy nakaz zapłaty zaskarzonej sumy wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto na ich koszt i niebezpieczeństwo obom pozwanym kuratora w osobie p. adwoka Sehrenzla z zastępstwem p. adwokata Lewickiego postanowiono, z którymi wyż wymieniona sprawa wedle istniejącego prawa wexlowego przeprowadzoną będzie.

Wzywa się tedy obydwóch pozwanych, by się w sądzie zgłosili albo z wyż wymienionym kuratorem porozumieli, albo innego obrońcę sądowi wskazali, inaczej skutki swojej opieszałości sobie samym przypisać będą musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 14. sierpnia 1867.

(1754) **Edykt.** (1)

Nr. 7796. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie niniejszym wiadomo się czyni pp. Karolinie Kruszelnickiej, urodzonej Siemiginowskiej, Lejbie Hornsteinowi, Janowi i Aleksandrze małżonkom Janowiczom i Julii Czesnickiej jako przeciw nim i innym p. Marya Fellner w tutejszym sądzie pod dniem 12. sierpnia 1867 l. 7796 o extabulacyę ze stanu biernego jednej trzeciej części dóbr Manajowa p. Alojzego Kriegshabera własnej sumy 25.000 złp. Dom. 4 pag. 450 n. 25 on. ciężącej z nadciężarami z pozwem wystąpiła, na który do ustnej rozprawy termin na dzień 21. października 1867 o godzinie 10. przed południem wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu pp. Koroliny Kruszelnickiej, Leiby Hornstein, Jana i Aleksandra Janowiczów i Julii Czesnickiej, a w razie ich śmierci miejsce pobytu tychże spadkobierców nieznanych nie jest wiadomem, sąd przeto dla nich w tem sporze kuratora w osobie p. adwokata Dr. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Lewickiego postanowił.

Wzywa się przeto pozwanych, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali inaczej złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przepisać będą mieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 14. sierpnia 1867.

(1733) **Edikt.** (3)

Nro. 4571. Vom **Złoczower** k. k. Kreisgerichte wird über Ersuchschreiben des **Lemberger** k. k. Landesgerichtes vom 5. April 1867 Z 18747 im Zwecke der Einbringung der aus der größeren Summe pr. 2189 fl. 8 kr. C. M. herrührenden, gegen HH. Johann und **Josepha Torosiewicze** mit dem Urtheile des **Lemberger** k. k. Landesgerichtes vom 9. August 1858 Z. 22706 ersiegten Forderung pr. 1734 fl. 32 kr. öst. W. der galizischen Sparcasse sammt 5% Zinsen vom 15. October 1865 bis zum Zahlungstage, ferners der Executionskosten pr. 20 fl. 95 kr. öst. W. — die executive Feilbietung der in dem **Złoczower** Kreise gelegenen, dem Hrn. **Joseph Ostrowski** gehörigen Güter **Kropiwna** oder **Pokropiwna** hiemit ausgeschrieben, zu diesem Behufe die Termine auf den 24. September 1867 und 31. October 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte bestimmt.

Zum Ausrufspreise wird der bei Ertheilung des Darleihens angenommene Werth in der Summe pr. 13.704 fl. C. M., das ist 14.389 fl. 20 kr. öst. W. bestimmt.

Diese Güter werden im Pausch und Bogen mit Ausschluß des Rechtes zum Bezuge der Entschädigung für aufgehobene Unterthansleistungen und ohne jeder Gewährleistung verkauft.

Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginne der Veräußerung den zehnten Theil des Ausrufspreises, das ist den Betrag pr. 1440 fl. öst. W. entweder im Baaren, oder in galizischen Sparcassebücheln, oder in Pfandbriefen der galizischen Creditsanstalt oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curse, zu Händen der Licitations-Commission als Angeld zu erlegen. — Das im Baaren erlegte Angeld wird dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber nach beendigter Feilbietung zurückgestellt werden.

Sollten diese Güter bei den zwei ersten Terminen nicht über oder wenigstens um den Ausrufspreis veräußert werden können, so wird behufs Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt hiergerichts auf den 4. November 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Beisatze, daß die nicht erscheinenden Gläubiger der Mehrheit der Stimmen der Erschienenen für beitretend werden angesehen werden.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur und am Tage der Feilbietung bei der Gerichts-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden die Parteien, ferners die dem Aufenthalte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen alle jene Hypothekargläubiger, welche erst nach dem 22. März 1867 in die Landtafel gelangten, oder denen der gegenwärtige Feilbietungsbeschluß entweder gar nicht oder nicht zeitgerecht vor dem Termine zugestellt werden könnte, durch Edicte und durch den in Person des Hrn. Advocaten Dr. **Lewicki** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Wesołowski** bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 31. Juli 1867.

Edykt.

Nro. 4571. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie odnośnie do odezwy c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 5. kwietnia 1867 l. 18747 celem zaspokojenia sumy 1734 zł. 32 c. w. a. jako reszty przyznanej wyrokiem c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 9. sierpnia 1858 l. 22706 galicyjskiej kasie oszczędności przeciw pp. Janowi i Józefie Torosiewiczom sumy 2189 złr. 8 kr. m. k., z prowizyą 5% od dnia 15. października 1865 aż do dnia zapłaty kapitału liczyć się mającą, tudzież kosztami egzekucyi 20 zł. 95 c. w. a. rozpisuje się przymusowa sprzedaż dóbr Kropiwna czyli Pokropiwna, w obwodzie Złoczowskim położonych, uprzednio do rzeczonych dłużników a obecnie do pana Józefa Ostrowskiego należących, i w tym celu termina na dzień 24. września 1867 i 31. października 1867, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym postanawia się.

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 13.704 złr. m. k. czyli 14.389 zł. 20 c. w. a.

Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynadgrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1440 zł. w. a. bądź w gotowiźnie, lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, albo też w gal. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — Wadyum w gotowiźnie złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Gdyby te dobra w powyższych dwóch terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin sądowy na dzień 4. listopada 1867 o godzinie 10tej przed południem, z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Inne warunki licytacyjne mogą być w tutejszosądowej registraturze, a w terminach licytacyjnych przy komisyi sądowej przejrzane.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych, zaś tych wierzycieli którzy po dniu 22. marca 1867 do tabuli krajowej weszli, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu albo wcale nie lub wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez edykta i zarazem w osobie p. adwokata Dra. Lewickiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Wesołowskiego ustanowionego kuratora.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 31. lipca 1867.

(1720) **Kundmachung.** (3)

Nr. 41410. Zur Sicherstellung des Conservations-Deckstoffmateriales für nachbenannte Staatsstrassenstrecken im gegenwärtigen **Bohorodczaner** Bezirke für das Jahr 1868 und bei Erzielung günstigerer Anbothe eventuell auch für eine dreijährige Periode, d. i. für die Jahre 1868, 1869 und 1870 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht:

	fl.	kr.
a) Auf der Karpathen-Hauptstrasse für die 74, 75. 76. und 1tes, 2tes 3tes Viertel der 77. daher für $3^3/_4$ Meilen, in 760 Deckstoffsprismen à 54 Cub. Schuh mit dem Fiscalpreise von	1563	50
b) Auf der **Rożniatower** Verbindungsstrasse für die 5. 6. ganzes $^1/_4$ und 323 Klaft. des $^2/_4$ der 7. Meile, daher für 2 Meilen 323 Klaft. in 480 Deckstoffsprismen à 54 Cub. Schuh mit dem Fiscalpreise von	919	$97^1/_2$
zusammen in 1240 Deckstoffprismen im Fiscalpreise von	2483	$47^1/_2$

österr. Währ.

Die Anbote können entweder auf die ganze der Sicherstellung unterzogene Lieferung, oder auf das angegebene Erforderniß für eine der beiden genannten Strassenstrecken, oder aber auch blos für einzelne Meilenviertel, insoferne solche zu demselben Materialerzeugungsplatze gehören, gestellt werden, es muß aber in der Offerte die Strecke und der Materialbedarf, auf welche dieselbe lautet, genau bezeichnet, ferner bei Concretalanboten auch ausdrücklich erklärt werden, daß sich der Unternehmer die Ausscheidung einzelner Meilenviertel zu Gunsten der gleichfalls anbietenden Gemeinden gefallen lassen wird.

Die sonstigen allgemeinen und besonderen, namentlich die mit hierortiger Verordnung vom 13ten Juni 1856 Zahl 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem k. k. Beziksamte in **Bohorodczany** eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre vorschriftsmäßig ausgefertigten mit dem 10%tigen des auf die zu übernehmende Lieferung entfallenden Betrages von dem Fiscalpreise ausmachenden Vadium belegten Offerten längstens bis zum 4ten September 1867 beim genannten k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote und nicht gehörig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium belegte Offerten werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 16. August 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 41410. Dla zabezpieczenia materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania niżej wymienionych przestrzeni gościńców rządowych w teraźniejszym powiecie bohorodczańskim na rok 1868, a w razie uzyskania korzystnych oświadczeń także na trzyletni przeciąg czasu, to jest na lata 1868, 1869 i 1870, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebny jest na ten cel następujący materyał:

	zł.	kr.
a) Na głównym gościńcu karpackim na przestrzeni 74. 75. i 76. mili, tudzież 1szej, 2giej i 3ciej ćwierci mili 77., zatem na przestrzeni $3^3/_4$ mil 760 pryzm kamienia po 54 stóp kub. w cenie fiskalnej .	1563	50
b) na rożniatowskim gościńcu łącznym na przestrzeni 5. i 6. mili, tudzież całej 1. ćwierci i 323 sążni 2 ćwierci 7. mili, zatem na przestrzeni 2 mili i 323 sążni, 480 pryzm kamienia po 54 kub. stóp w cenie fiskalnej	919	$97^1/_2$
razem 1240 pryzm kamienia w cenie fiskalnej	2483	$47^1/_2$

wal. austr.

Oświadczenia mogą być robione albo na całą do zabezpieczenia przypadającą dostawę albo na wymienioną potrzebę dla jednej z obydwóch wyżwspomnionych przestrzeni gościńców, albo też tylko na pojedyncze ćwierci mil, o ile należą one do jednego i tego samego kamieniołomu, ale w ofercie musi być podana dokładnie przestrzeń i potrzeba materyału, na które ona opiewa, a przy ofertach całkowitych należy nadto oświadczyć wyraźnie, że przedsiębiorca zgodzi się na wydzielenie pojedyńczych ćwierci mil na korzyść gmin, podających również oferty.

Inne ogólne i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Bohorodczanach.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje oferty, ułożone podług przepisu i opatrzone w wadyum, wynoszące 10proc. ceny fiskalnej, przypadającej na obejmowaną dostawę, wnieśli najdalej po dzień 4. września b. r. do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Późniejsze oświadczenia, tudzież oferty nieułożone podług przepisu lub nieopatrzone w należyte wadyum nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. sierpnia 1867.

(1723) **Edykt.** (3)

Nr. 10422. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu odnośnie do uchwał z dnia 19. czerwca 1867 do liczby 5208, 5209 i 5210 ogłasza, że do rozpisanych na zaspokojenie galicyjskiego Towarzystwa kredytowego przeciw pp. Janowi i Felicyi Bal. jako i p. Eulalii Zatorskiej o sumę 4520 zł. 14 kr., 2617 zł. $35^1/_2$ kr. i 2342 zł. 34 kr. w. a. z p. n. licytacyi dóbr Zachoczewie, Nowosiółki i Matyaszowa Wola z przyległościami obwodu Sanockiego pierwszy termin nie na 26. sierpnia, lecz na 30. września 1867 drugi zaś na 4. listopada 1867 — godzinę 10tą ranną pod poprzednio ogłoszonemi temi samemi warunkami, termin do warunków ułatwiających zaś na 4go listopada 1867 o 4tej godzinie po południu postanawia.

Przemyśl, dnia 22. sierpnia 1867.

(1721) **Edict.** (3)

Nro. 46939. Von dem **Lemberger** k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten **Schame Langenas** hiemit bekannt gemacht, daß wider ihn **Aron Sussmann**, Geschäftsmann in **Lemberg**, unterm 17. August 1867 Z. 46939 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 250 fl. öst. W. s. N. G. überreichte, worüber gleichzeitig der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Wohnort des belangten **Schame Langenas** unbekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der hierortige Advocat Hr. Dr. **Blumenfeld** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Gregorowicz** zum Curator bestellt, dem Ersteren der obige Zahlungsauftrag zugestellt und hievon **Schame Langenas** mit vorstehendem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 21. August 1867

(1740) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 9926. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy 755 złr. m. k. zpn., tudzież na zaskokojenie sumy 85 złr. m. k. exekucyjna publiczna sprzedaż realności w Stanisławowie pod Nr. $211^2/_4$ położonej do pp. Błażeja i Izabeli Węgrowskich należącej, na rzecz spadkobierców Józefa i Wilhelminy Stronczaków w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 26. września, 18. października i 14. listopada 1867 o godz. 10. zrana przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołania bierze się cena szacunkowa tej realności t. j. 2838 złr. 39 kr. w. a.

2. Kupujący będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jako wadyum w gotówce, lub w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego, lub też w obligacyach indemnizacytnych, podług ostatniego kursu, dziesięć procent ceny wywołania, t. j. 284 złr. w. a. które kupicielowi w cenę kupna wliczonem, zaś innym licytantom zaraz po odbytej licytacyi zwróconem zostanie.

3. W pierwszych dwóch terminach realność ta tylko nad lub za wartość szacunkową, w terminie zaś trzecim za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

4. Resztę warunków licytacyjnych w tu sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem strony i tabularnego wierzyciela gminę miasta Stanisławowa, niemniej tych wierzycieli, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną bydź nie mogła, lub którzyby dopiero później do tabuli weszli przez kuratora w osobie pana adwokata Kwiatkowskiego z zastępstwem pana adwokata Dwernickiego i edykta się uwiadamia.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie dnia 29. lipca 1867.

(1731) **Edykt.** (1)

Nr. 12992. C. k. sąd miejski delegowany do spraw cywilnych w Krakowie do powszechnej podaje wiadomości, że dnia 30. września 1858 w Krakowie zmarł Wincenty Białecki były urzędnik rzeczy pospolitej Krakowskiej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy obecne miejsce zamieszkania małoletniego Jana Białeckiego wnuka ś. p. Wincentego Białeckiego któremu na zasadzie prawnego następstwa prawo do spadku po tymże przysługuje i matki tegoż małoletniego Elżbiety Białeckiej nie jest znane, przeto wzywa się Elżbietę Białecką aby się w przeciągu roku od dnia obecnego edyktu w imieniu syna małoletniego Jana Białeckiego do spadku zgłosiła, w przeciwnym bowiem razie spadek ze zgłaszającymi sih spadkobiercami i z kuratorem dla tegoż małoletniego w osobie p. adw. Dra. Witskiego ustanowionym przeprowadzonym będzie.

Kraków, dnia 4. sierpnia 1867.

(1725) **Edykt.** (3)

Nr. 1709. C. k. sąd powiatowy w Uścieczku niniejszem wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia sumy 90 złr. $37\frac{1}{2}$ c. i 5 złr. w. a. wraz z kosztami egzekucyi 2 złr. 44 c. w. a. na przymusową sprzedaż dłużnikowi Andrijowi Ciuprykowi jako własność należącej w Uścieczku pod Nr. cons. 237 położonej realności, składającej się z chałupy i ogrodu na rzecz wierzyciela Mojżesza Süssmana pod następującemi warunkami się zezwala:

1. Przedmiot przymusowej sprzedaży stanowi gospodarstwo w Uścieczku pod Nr. cons. 237 położone, składające się z chałupy i ogrodu.

2. Ta realność jest w akcie przymusowej grabieży i detaxacyi dokładnie opisana i chcący ją nabyć, te czyny przed sprzedażą w c. k. sądzie powiatowym w Uścieczku przejrzeć mogą.

3. Sprzedaż publiczna odbędzie się w c. k. sądzie w Uścieczku w trzech terminach, mianowicie 3. września, 24. września i 16. października 1867, każdą razą o 10. godzinie przed południem.

4. Cena szacunkowa w ilości 260 złr. w. a. zbadana jako cena realności sprzedać się mającej wywołaną będzie.

5. Każden tą realność nabyć chcący przed licytacyą 10% ceny jej szacunkowej t. j. kwotę 26 złr. w. a. do rąk komisyi jako wadium albo w gotówce albo też w publicznych papierach, których wartość według kursu dziennego oznaczona będzie złożyć ma, które to wadium jako kaucya za wypełnienie warunków licytacyi służyć ma, i nabywcy w cenę kupna wliczoną będzie.

6. Złożone wadium ma też służyć jako bezpieczeństwo za wykonanie warunków licytacyi w ten sposób, że gdyby nabywca takowe nie wykonał, mianowicie gdyby cenę kupna i sprzedaży w terminie nie złożył, wadium na rzecz wierzycieli przepada, realność w jednym terminie, na koszta i niebezpieczeństwo nabywcy dawnego niżej ceny szacunkowej i za każdą cenę sprzedaną będzie, nabywca zaś dawny za wszelki ubytek w cenie kupna i sprzedaży odpowiadać ma, a gdyby większą cenę uzyskano, nadwyżki żądać nie może.

7. Nabywca zaraz po zatwierdzeniu aktu licytacyi połowę ofiarowanej ceny kupna i sprzedaży po odtrąceniu wadium do rąk c. k. sądu powiatowego w Uścieczku, drugą zaś połowę w 3 miesiące później z procentami po 5 od sta od dnia, w którym pierwszą połowę złożył, doliczyć jest obowiązany.

8. Cena kupna i sprzedaży w gotówce złożona być ma.

9. Po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego i zupełnym spłaceniu ceny kupna i sprzedaży dekret własności kupującemu wydany, i takowy w fizyczne posiadanie kupionej realności wprowadzony będzie.

10. Realność pod Nr. cons. 237 w Uścieczku położona, w pierwszych dwóch terminach w cenie szacunkowej, w trzecim zaś tylko w takiej cenie sprzedaną będzie, przez którą wszystkie na niej ciążące długi pokryte będą. Po bezskutecznym upływie trzeciego terminu wierzyciele na niej zabezpieczeni do ustanowienia lżejszych warunków licytacyi powołani będą, a po upływie tego terminu ta realność w nowym 4. terminie niżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

11. Realność wspomnioną nabyć chcący w c. k. urzędzie podatkowym w Uścieczku wiadomość o ciężarach na niej ciężących powziąść mogą.

12. Stempel na protokół lisytacyi potrzebny i należytość od przeniesienia nabywca ponosić ma.

Z c. k. sądu powiatowego.

Uścieczko, dn. 27. lipca 1867.

(1728) **Edykt.** (3)

Nr. 7316. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszym spadkobiercom ś. p. Jana Stanawskiego mianowicie: pp. Adalbertowi, Rozalii i Juliannie Jachniewiczom z miejsca pobytu nie znanym wiadomo, że przeciw tymże, lub w razie ich śmierci przeciw tychże z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom p. Franciszka z Kunaszowskich Morawska pod dniem 29. lipca 1867 l. 7316 o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Podlipce intabulowanego w pozycyi Dom. 79 pag. 257 n. 14 on. i Dom. 4 pag. 288 n. 18 on. na mocy wyroku c. k. sądu szlacheckiego Lwowskiego z dnia 21go grudnia 1821 l. 24458 prawa hipoteki dla sumy 900 złr. w. w. z procentami i kosztami prawnemi wraz z pozycyami odnośnemi z pozwem wystąpiła i w skutek tego równocześnie wydaną uchwałą tutejszosądową termin do rozprawy ustnej na dzień 24. września 1867 o godzinie 10ej przed południem wedle ust. sąd. ustanowionym tudzież dla pozwanych kurator w osobie p. adw. Dra. Lewickiego z zastępstwem p. adw. Dra. Schrenzla postanowionym został.

Wzywa się przeto pozwanych, ażeby się w oznaczonym terminie albo sami osobiście jawili, albo też sobie innego obrońcę obrali, i wszystkie ku obronie środki odpowiednie przedsięwzięli, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania, sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 31. lipca 1867.

(1530) **Edict.** (1)

Nro. 46097. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird der abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Caroline Sobolewska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider dieselbe über Anlangen der Breindel Nirenstein am 14. December 1864 Z. 55544 die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 500 fl. öst. W. erlassen worden sei.

Da der Wohnort derselben nicht bekannt ist, so wird ihr der Hr. Landesadvocat Dr. Maly mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Pfeiffer auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 14. August 1867.

(1727) **Edict.** (1)

Nro. 1510. Von Seite des k. k. Grzymałower Bezirksgerichtes wird bekannt gegeben, daß Hillik Morgenstern um Intabulirung dessen als Eigenthümer der in Touste sub CNr. 427 liegenden, vom Honorat Kraśniański gekauften Realität hieramts eingeschritten ist und daß diesem Gesuche mit Erlaß vom Heutigen willfahrt wurde.

Da die Erben des Honorat Kraśniański dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, so wurde denselben als Curator Heinrich Müller aus Touste bestellt und diesem der Tabularbescheid eingehändigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Grzymałow, am 17. August 1867.

Doniesienia prywatne.